

охолодження, то його не вважають цукеркою, і оподаткування відбувається за стандартною схемою. У штаті Нью-Мексико ті громадяни, котрим виповнилось понад 100 років на законодавчому рівні звільняються від сплати податків. У штатах Меріленд і Вірджинія введений податок на змив води в туалеті. В штаті Теннессі оподатковуються заборонені наркотики. Податок застосовується до незаконних речовин, включаючи кокаїн, марихуану та інші. Торговців наркотиками зобов'язують сплачувати цей податок анонімно в державний фонд, де вони потім отримують свідоцтво, яке доводить сплату податку в разі арешту.

Отже, у всьому світі існували й досі існує багато дивних податків, кожен із них мав свою історію та причину виникнення. Чимало з наведених вище податків давно скасовані, але є такі, що сплачуються і зараз. Більшість із них виправдані та акумулюють чималі кошти у централізовані та місцеві бюджети тієї чи іншої держави. Таким чином, можна стверджувати, що незвичайні податки варто запроваджувати лише тоді, коли вони не суперечать інтересам суспільства певної держави, його ментальності, також важливо враховувати історичні аспекти та фінансові можливості платників.

Література:

1. Податкова система: Навчальний посібник / [Баранова В.Г., Дубовик О.Ю., Хомутенко В.П. та ін.]; за ред. В.Г. Баранової. – Одеса: ВМВ, 2014. – 344 с.

2. Вісник державної фіскальної служби України / Державна фіскальна служба України. – К., 2011. - № 24. – 80 с.

Дмитро Парашук

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: кан. екон. наук, доцент Амбрик Л. П.

ПРОТЕКЦІОНІЗМ ЯК СПОСІБ У ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Питання протекціонізму є на сьогодні актуальним не лише для України, адже будь-яка держава використовує окремі інструменти захисту внутрішнього ринку від дешевого імпорту, хоча більшість з них можна віднести до "прихованих". Проте саме для нашої держави це питання стоїть особливо гостро, оскільки, як для країни з перехідною економікою, наявні фундаментальні дилеми у сфері організації зовнішньої торгівлі.

Історично першим і тривалий час основним інструментом захисту внутрішнього ринку був митний тариф (його структура, ставки мита, способи визначення країни походження товару тощо). Такий протекціонізм можна назвати тарифним і в чистому вигляді майже не застосовується. Політика захисту національного ринку від іноземної конкуренції може ґрунтуватися також на використанні нетарифних заходів, зокрема ліцензування і квотування, "добровільне" обмеження експорту, встановлення мінімальних імпорتنих цін, застосування високих імпорتنих податків і механізму адміністративних формальностей і технічних бар'єрів тощо. Такий тип протекціонізму варто називати нетарифним.

Різноманітні інструменти політики протекціонізму (тарифи, квоти, антидемпінгові розслідування тощо) широко застосовуються розвинутими країнами, у чому вже пересвідчилася й Україна (антидемпінгові процеси проти українських металургів в США і Мексиці, жорстке обмеження імпорту українського текстилю в Європу тощо). Українські підприємства втратили від антидемпінгових санкцій 1-1,5 млрд. дол. США. Всупереч вимогам економічної безпеки України світові фінансові організації й іноземні торговельні партнери нав'язують їй такий безпрецедентно лібералізований режим зовнішньої торгівлі, який в умовах кризи внутрішнього ринку відкладає на невизначений термін повноцінну участь країни у європейському і світовому поділі праці. З самого початку своєї співпраці із світовим ринком Україна більше відчувала використання протекціоністських заходів проти себе, аніж використовувала їх проти інших держав [2].

Аналізуючи економічну співпрацю України з іншими країнами можна дійти висновку, що всі наші торговельні партнери, коли це їм необхідно, проводять політику протекціонізму.

У розпал світової фінансово-економічної кризи, коли міжнародний товарообіг зменшувався, уряди країн вдавалися до захисних заходів своєї економіки. Так, з жовтня 2008 року країни G20 прийняли близько 550 заходів, які обмежують або можуть потенційно обмежити і спотворити світову торгівлю. Близько 18% з цих заходів були відмінені до 2012 року, однак більша частина з них ще залишається в силі [4, с. 83].

Для створення об'єктивного уявлення про роль заходів протекціонізму в регулюванні національної економіки необхідно відзначити і аргументи, які часто використовують противники протекціонізму, а саме:

1. Протекціонізму властива визначена нелогічність: ставлячи ціль досягнення позитивного сальдо торгового балансу, протекціонізм частково стримує імпорتنі реакції. Це викликає аналогічну реакцію міжнародних партнерів в результаті чого зменшуються об'єми експортних операцій і ситуація приводить не до позитивного сальдо, а до розбалансування торговельного балансу.

2. В умовах протекціонізму сектори національної економіки частково втрачають стимули до прогресу та інновацій у зв'язку з можливістю зберігати високі доходи і монопольні привілеї.

3. Протекціонізм впливає на економічні інтереси споживачів, оскільки вітчизняний споживач змушений буде платити вищу ціну за товар, причому не тільки за імпорتنий, який обкладається митом, але і за товари національного виробника.

4. Необдумане застосування протекційних заходів здатне нанести збиток національним підприємствам, оскільки більшість виробництв залежать від імпорتنих компонентів, матеріалів та обладнання.

Варто відзначити, що політика захисту внутрішнього ринку повинна сприяти підвищенню ефективності економіки в цілому. Незадовільні фінансові результати не повинні ставати єдиною підставою для застосування протекційних методів, оскільки вони можуть відображати нестачу новаторства і підприємницької активності і не мати нічого спільного з несправедливою іноземною конкуренцією.

Література

1. Серпухов М. Прихований протекціонізм як інструмент сучасної міжнародної торговельної політики / М. Ю. Серпухов // Економіка розвитку (Economics of Development). – 2015 – № 4 (68). – С. 23-27.

2. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку та торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>

3. Офіційний сайт Представництва Європейського союзу в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/press_corner/all_news/news/2016/

4. Володарський О. В. Заходи протекціоністського характеру країн G20 під час глобальної фінансової кризи / О. В. Володарський // Економіка та держава. – 2015. – №2. – С.83-86.

Богдан Пацьорко

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: д-р екон. наук, професор Десятнюк О.М.

ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯК ОСНОВА ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Податкове регулювання є складною дією податкової політики держави, оскільки його мета - не тільки дотримання інтересів держави в бюджетно-податковій сфері діяльності, тобто забезпечення покриття державних витрат доходами бюджету, а й інтересів платника податків, а також забезпечення необхідних умов для зростання добробуту всієї країни в цілому. В процесі зміни економічної ситуації в країні зміст регулювання податкової системи